

ХРИСТО РАДЕВСКИ ЧИЧО БОРЮ И МУХАТА

chitanka.info

Бе горещо.

Сънен ден.

*Чичо Борю изморен
се приготви да подреме
през следобедното време.
Не че е човек сънлив,
муден или мързелив —
има навици такива:
подир ядене поспива...*

*Нека ви предупредим:
чичо Борю е нервозен.
А сега да проследим
нервността какво ни носи.*

* * *

*Тъкмо беше се унесъл,
люшкаше го сладък сън —
в стаята се в миг разнесе
дрезгав, неприятен звън.*

*Бе муха една влетяла
дявол знае откъде.
Песен дразнеща и вяла
тя на свой език поде:*

*„Аз ходя, аз бродя навред
и бръмкам като самолет
и моето бръмкане дразни,
и нося заразите разни.“*

*И сънят на чича Боря
се разсея като дим.*

*Гневно той се ококоря
и мухата заследи.*

*Тя бръмчи и в кръг се вие.
В миг настана тишина.
Като точка на хартия
е на бялата стена.*

*Нещо сякаш размишлява
и крилцата си потри,
сякаш рече:*

*раз, два, три —
и отново отлетя.*

*Кацна на пердето —
    сетне
попремисли сякаш тя,
нещо важно да пресметне
и отново отлетя.*

*Отлетя и забърбора,
завъртя се в миг един,
на носа на чича Боря
кацна като на комин.*

*Кой не би се разгневил,
след като се уморил
и едно мечтае само —
сладка дремчица без шум,
а мухите от носа му
правят си аеродрум?*

*Чичо Борю в гняв замахна
по нахалната муха,
но от страшна болка ахна
и пое си той дъха.
Вместо да срази мухата*

той носа си бе разбил.

*А мухата се размята
като в някакъв кадрил.
Ядно да бръмчи започна,
да кръжи напред-назад,
все край него — и нарочно
правеше му на инат:
„Колкото да се гневиш —
слабото ти място знам,
няма, няма да ти дам,
няма да ти дам да спиш!“*

*И на лампата му ноцна
най-безстрашно кацна тя.
Чичо Борю дигна мощна
лапа и я завъртя.*

*И по лампата стовари
своя гневен твърд юмрук.
Там мухата той не свари,
но прозвънна стъклен звук.
Лампата на пепел стана,
кръв избликна от дланта,
бе посечена там рана
и обагри пода тя.*

* * *

*А мухата ту нагоре,
ту надолу полети
и бърбори:
„Чичо Боре,
имаш ли разсъдък ти?
Та си тръгнал да се бориш
с туй, що може да лети?“*

*Де се чуло и видяло
мъж муха да победи?“*

*И на стенното огряло
мълчаливо огледало
кацна тя и там седи.*

*Чичо Борю, разтреперан
от обида и от гняв,
с поглед към мухата вперен,
стана от леглото прав
и към ъгъла на пръсти,
тихо, тихо приближи,
там бастуна си чевръсто
сграби той и замижси,
после гневно го запрати
към мухата.*

*Трясък, вик.
И с парчета ъгловати
подът бе покрит за миг.*

* * *

*А мухата?
А мухата
пак над него забръмча.
По-нахална и по-зла тя
сякаш стана.*

*Загълча
му наставнически нещо,
кръг един направи и
на прозореца отсреща
кацна и се спотаи.*

Взе бастона чичо Борю

*в жилестата си ръка.
Към закрития прозорец
се нацели той сега.
Вънка бе градина китна.
Чу се трясък, силен звън
и бастонът му излитна
през пробитото навън.*

* * *

*Мухата се сякаш изплаши,
но пак окопи се тя,
забръмка отново и даже
над чичото наш полетя.
И спусна се и начаса
тя кацна му пак на носа.*

*А чичото, обезумял
от толкоз обиди —
извика настръхнал цял
и с ярост в очите:*

*— Проклет да е, който е дал
крила на мухите!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.